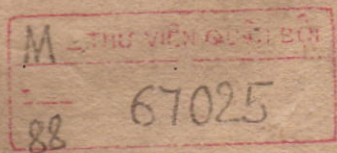

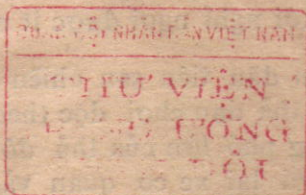
LÊ MẠNH THÁI

LILA

tiểu thuyết

NHÀ XUẤT BẢN TÁC
HỘI NHÀ VĂN VIỆT N.

NHÀ HÀNG «SATUN EN ĐIN AHMÉT»

Đến năm 1966, Mặt trận dân tộc giải phóng Miền Nam Việt Nam đã có uy tín to lớn ở trong nước và trên thế giới. Giữa năm đó chính phủ nước Cộng hòa Ả Rập thống nhất - liên minh chung giữa hai nước Ai Cập và Xiri hồi đó - đồng ý đề Mặt trận đặt một cơ quan thường trực tại thủ đô Cairô. Đây là cơ quan thứ hai được đặt ở Châu Phi, sau cơ quan ở Angiêri. Cơ quan này, cũng như cơ quan ở Angiê, tuy không mang danh nghĩa là Đại sứ quán, nhưng được hưởng đầy đủ quy chế ngoại giao của một đại sứ quán, mặc dù năm đó, miền Nam Việt Nam chưa thành lập «chế độ Cộng hòa» và «Chính phủ Cách mạng lâm thời» như vài năm sau đó.

Lê Minh nằm trong toán cán bộ thứ hai được Mặt trận phái sang công tác tại Cơ quan thường trực ở Cairô. Anh đến đây vào đầu mùa thu năm 1966. Vì đến sau, lại đảm nhận một công việc phức tạp trong cơ quan - Bí thư Văn hóa và báo chí - anh luôn bận rộn. Mãi đến dịp tết đầu năm dương lịch 1967, sau khi kết thúc đợt nửa tháng hoạt động kỷ niệm ngày thành lập

Mặt trận Dân tộc Giải phóng miền Nam Việt Nam 20 tháng 12, anh mới nghỉ ngơi được ít ngày.

Hôm nay, lần đầu tiên sau nhiều tháng đến Cairo, Lê Minh thông thả dạo chơi dọc theo phố Cộng Hòa, một trong những phố lớn của thủ đô Cairo. Lâu nay, hàng ngày, người lái xe cơ quan vẫn đưa anh đi từ khu ngoại giao đoàn ở ngoại ô, vòng qua các phố ở trung tâm thủ đô đến trụ sở các Bộ, các cơ quan phụ trách thuộc nước sở tại, nhưng anh chỉ mới nhìn thấy Cairo qua cửa kính chiếc Métxêđét đen mang biển số ngoại giao đoàn. Lê Minh chưa được thoải mái ngắm nhìn các cửa hiệu. Ban nãy, lúc xe mới dừng lại, để giữ đúng nội quy bảo vệ của Cơ quan là « ra phố phải luôn luôn có hai người cùng đi », anh đã cố ý rủ người bạn lái xe đi chơi với anh, nhưng vì nạn mất cắp xe hơi vẫn xảy ra hàng ngày ở Cairo, người lái xe đã từ chối đề ở lại trông xe. Lê Minh đi một mình, vừa bơ ngờ, vừa sợ lạc...

Năm đó, thủ đô Cairo đã có hơn bốn triệu dân, là thủ đô đông dân nhất ở lục địa châu Phi này. Trước ngày độc lập 23 tháng 7 năm 1952, nước Ai Cập chịu sự thống trị của đế quốc Anh. Nhưng thủ đô Cairo không chỉ chịu ảnh hưởng của Anh, mà còn chịu ảnh hưởng của Ý, Pháp, Tây Đức. Hiện tại, Cairo còn chịu sự xâm nhập và chi phối về chính trị, quân sự của Mỹ trong khi hàng hóa của Nhật đang ngày càng tràn ngập, thị trường Cairo. Mặt khác, cũng thật là lạ, nước Cộng hòa Ả Rập Thống nhất này lại mở rộng quan hệ với Liên Xô. Cộng hòa Dân chủ Đức, Hunggari, Trung Quốc, nên hàng hóa, thiết bị của các nước xã hội chủ nghĩa này cũng đang đầy ắp phố xá Cairo. Có thể nói Cairo là một thành phố có đủ người các dân tộc, các

màu da trên thế giới, có đủ hàng hóa từ bốn biển năm châu đưa đến. Nhà đương cục cho biết số lượng người nước ngoài cư trú tại Cairô lên tới mấy trăm ngàn người, chiếm tỉ lệ không nhỏ trong tổng số dân cư của thủ đô.

Lê Minh bước vào một hăng buôn lớn. Cái bảng không lồ mang hai dòng chữ Ả Rập và Anh, dịch là « Nhà hàng lớn Satun En Din Ahmét » sừng sững từ đầu tầng một lên tới tầng ba, với vô số đèn nêông xanh đỏ tím vàng bao quanh, với nhiều chùm đèn tròn xanh đỏ khác nhau nhấp nháy. Điều đó nói lên cái đồ sộ, cái lộng lẫy của hăng này về đêm. Ở trong nhà, mỗi gian hàng lại có một bảng tên hăng, kích thước nhỏ hơn, nhưng cũng đèn nêông, đèn bóng tròn đủ loại, đủ màu, nhấp nháy liên tục ngày đêm...

Vừa trông thấy Lê Minh bước vào, các nhân viên bán hàng tưởng lầm anh là thành viên của phái đoàn thương mại Nhật Bản lâu nay vẫn đi lại như mắc cửi trên đường phố Cairô. Họ chào anh bằng mấy tiếng Nhật Bản ngắn gọn và sai âm tiết. Chủ hăng, một người cao to, béo phì, da nâu, lịch sự chạy đến, chào Lê Minh bằng tiếng Anh :

— Kính chào ngài chuyên viên Nhật Bản, nhà hàng chúng tôi vô cùng hân hạnh được tiếp đón ngài...

Lê Minh lịch sự chào lại, vừa cải chính :

— Kính chào ông giám đốc ! Xin tự giới thiệu : tôi là nhân viên phái đoàn thường trực Mặt trận dân tộc giải phóng miền Nam Việt Nam tại Cairô, xin được vào xem các gian hàng của hăng ông...

Người chủ hăng biết mình nhầm, ngừng lại một tí, rồi lịch sự nói tiếp :